

Fald uden samtidig at gennemgaa det sammen med den Husmand, som skal overtage Huset, vil Ministeren da, hvis det viser sig, at en Klage i saa Henseende er rigtig, afskediges paa graat Papir. I Randers Amt strømmer Klagerne over Amtskommissionen og navnlig dens Formand ind. Hvad vil man gøre her? Vil Landbrugsministeriet intet foretage sig overfor de graverende Klager, som strømmer ind fra Randers Amts Husmænd?

Lad mig nævne et eneste Tilfælde, lad mig nævne Tammestrupgaardens Jorder. Der er forskellige ærede Medlemmer i det høje Folketing, som personlig har været nede og se paa de Bygninger, som Gaardsælgerne her har leveret sammen med Jorden. Men her, maa jeg sige, findes der i Modsætning til det førstnævnte Tilfælde nærmere Konditioner, og der findes bl. a. i disse Konditioner udtrykkelig fastslaaet, at Taget skal belægges med Teglsten, understryges og alt, hvad det nu hedder, som vi kender det fra saadanne Konditioner. Ikke desto mindre er disse Huse belagt med Straa, endog saa urimelig daarligt Straa, saaledes at det i lang Tid plaskregnede ned i Stuen til Beboerne. Brøndene faldt sammen, kort sagt — for ikke at komme dybere ind paa Enkelthederne —, det var skandaløst, som disse Huse var opført. Men Husmændene dér havde paa et Møde faaet det Indtryk af Amtskommissionens Formand, at hvis de ikke skrev under, vilde de blive sat ud Dagen efter. Under alle Omstændigheder fik de ikke den fornødne Støtte, og de skrev under paa et skæbnesvangert Tidspunkt, saaledes at de ikke kan gøre Ansvar gældende og faktisk ikke har nogen Magt over Sælgerne. Jeg forsøgte at hjælpe disse Folk gennem den daværende Landbrugsminister Bording, men han var ikke i Stand til at hjælpe dem, fordi Sagen nu en Gang var forkludret. Jeg spørger nu: Hvorledes kan Formanden for Amtskommissionen i Randers Amt, Hr. Husum, godkende saadanne Bygninger? Hvorledes kan han gaa med til, at de bevisligt opføres i Strid med Konditionerne, og at Husmændene faktisk snydes og narres? Hvad har man ham til? Disse Folk maa være Statens og Husmændenes Repræsentanter, og jeg spørger nu til Slut den højtærede Landbrugsminister: Er der ikke Grund til efter alt foreliggende at undersøge, om Husmændenes og Statens Interesser varetages tilstrækkeligt gennem de Amtskommissionsformænd, vi nu har ude over Landet. Da der skal finde Nyvalg Sted nu til April 1928, er der god Anledning for

Ministeren til paa det nøjeste at undersøge, om og i hvilket Omfang det vil være nødvendigt at erstatte de nuværende Amtskommissionsformænd med nye Mænd.

Saa skal jeg lige til Slut gøre et Par smaa almindelige Bemærkninger. Jeg skal ikke falde for Fristelsen til at komme ind paa nogen lang politisk Udredning; end ikke af det ærede Medlems Hr. Pinstrups Udtalelser skal jeg lade mig friste, thi jeg tror, den Tale, han holdt i Aarhus, er saa udmærket Agitationsstof for Socialdemokraterne, at den kan staa paa egne Ben. Men i Anledning af nogle Bemærkninger, som stadig fremkommer, og som synes at skulle tjene til at dække over Ministeriets og Venstres onde Samvittighed overfor Kommunerne i Anledning af den nye Arbejdsløshedslovs Gennemførelse, vil jeg dog gerne lige sige et Par Ord. Den højtærede Indenrigsminister benytter enhver Lejlighed — han benyttede den ogsaa forleden, da vi drøftede Krisehjælpen til de arbejdsløse — til at rense sin Samvittighed overfor Kommunerne ved at paastaa, at Socialdemokratiet ganske havde forsømt sin Besøgestid, den Gang det gjaldt om at forhandle om den nye Arbejdsløshedslov, at med andre Ord denne Stilling fra vor Side skulde have bevirket, at Loven var blevet saa daarlig. Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg var som Venstres Ordfører inde paa den samme Betragtning; han stod op her og beklagede i dybe Toner, at Socialdemokraterne ikke vilde være med til en Forhandling, hvorved Arbejdsløshedsloven kunde være blevet langt bedre, end den nu blev. Jeg forstaaer ikke de Toner paa anden Maade, end at det, som sagt, gælder om at dække over en Fiasko for Ministeriet og Venstre. Det er oplagt Taktik fra Venstres og Ministeriets Side, naar de nu dænger Ansvaret over paa Socialdemokraterne for, at denne Lov ikke blev bedre. Og jeg forstaaer dette, jeg forstaaer disse krampagtige Bestræbelser. Thi hvordan ser det ud ude i Kommunerne, mine Herrer? Rejs ud og tal med Deres Partifæller, Konservative og Venstre, og spørg dem om, hvad de mener om Arbejdsløshedsloven, saa skal De faa Besked om den Lov. Jeg tænker f. Eks. paa, hvorledes den konservative Borgmester Kragh i Randers Byraad stod og beklagede sig over Loven, men bagefter skyndte sig at forklare, at han virkelig ikke havde tænkt paa at angribe Regeringen — bevares vel — eller Lovgivningsmagten, det var kun Lovens uheldige Følger for Kommunerne, han beklagede. Det er en let gennem-